

ויוזיה תוכל לדווח כפי שהיא ביקשה. רק אחרי-כך הסבירו מקורבי ראשי-הממשלה כי בגין ביקש הצבעה רגילה, כדי שלא תתבלט העובדה שיושבי-ראש הכנסת יצחק שמיר נמנע מהצבעה, ולא תמך בהסכסוך השלום. בעת הצבעה רגילה לא מרים יושבי-ראש הישיבה את ידו, אלא מודיע למוכיר הכנסת, בלחש, מה הוא מצביע.

במיוזון הכנסת הוצב מכשיר טלוויזיה, שבו היו חברי רייה-הכנסת היושבים במיוזון יכולים לצפות בשידור הישיר ולראות ולשמוע מה קורה במליאה, מבלי לשבת בה. מקלט הטלוויזיה עורר גל של בדידות. אחת מהן, על ח"כ הלי-כוד גוסטב בריאן מספרת כי כאשר הוא נאם מעל הדוכן, קרא לו מישו קריאת ביניים ואמר לו: "בדיאן, מצלמים אותך בטלוויזיה". בדיאן זינק מבמת הנאומים, רץ לטלוויזיה שניצבה במיוזון, ראה שהוא לא מופיע, חזר למליאה וקרא: "לא נכון, לא רואים אותי".

הח"כ האחר שמצא דרך להצטלם היה ח"כ יענדל אסף יגור. ביום הדיון יצא לאור סיפורו האוטוביוגרפי של יגור. רי. הח"כ עצמו רכש כמה מאות ספרים, ונתן לכל חברי כנסת, ולפקידים בכירים רבים עותק של הספר עם הקדשה. באמצע הדיון המדיני ניגש יגור אל ראשי-הממשלה מנחם בגין ונתן לו את הספר, כאשר מצלמות הטלוויזיה מתרכזות עליו. במשך יומיים שהה הספר על שולחנו של בגין באולם המליאה וצולם מאות פעמים. כאשר נתן יגור את

עזר ויצמן

שרי-הביטחון, היה בין מברכיה של ח"כ גאולה כהן, בסיום נאומו בדיון על הסכסוך השלום בכנסת. למרות שבדיעותיו הוא ממתנגדיה של גאולה, שוררים

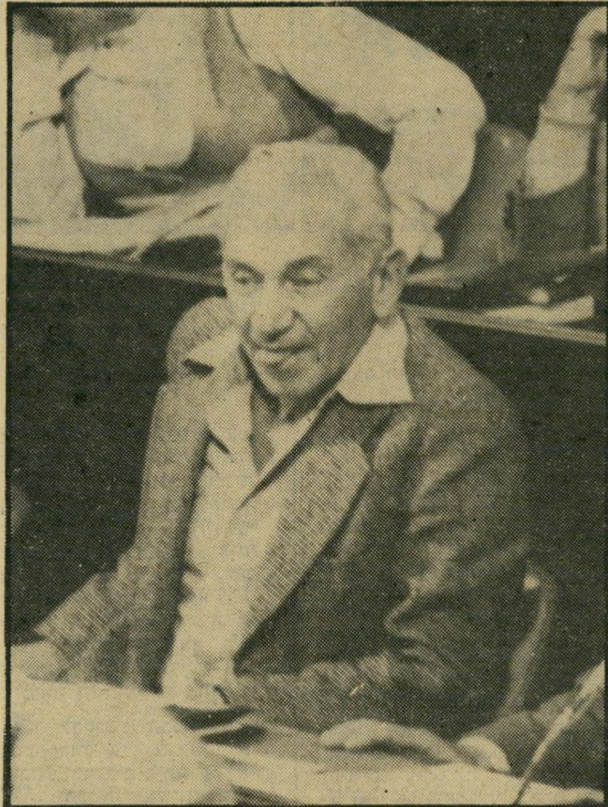
ביניהם יחסים לבביים. עזר אף שלח ידו להחזיק בזרועה של הח"כית הניצית, דרך ידידות. אבל המצלמה קלטה את תנועתו כאילו נשלחה ידו לעבר חזה של גאולה כהן.

לא הכיר אותה סרב לתת לה להיכנס ללא אישור ליציע הר מיוחד, התפרצה עליו רעה סבידור בצעקות: "אתה שקרן, יש לי אישור". ורק במאמצים רבים עלה בידי שאר הסדרנים להרגיע אותה.

ביום הדיון בכנסת ערך ח"כ פסח גרופר ישיבה בי מיוזון הכנסת, שבה השתתף גם סגן שרי-האוצר יחזקאל פרומקין וכמה אורחים של גרופר מאגודת הכורמים. גרופר שכח היכן הוא נמצא ופרץ בצעקות עד שכמה חברי-כנסת ניגשו אליו ודרשו ממנו להיות בשקט ולא להפריע להם לאכול.

בבית-הספר הדתי שבו לומד עדי גלס, בנו של ח"כ המפד"ל דויד גלס, נשאלו כל הילדים על-ידי המורה: "מה עושה אבא שלכם, מייד כאשר יוצאת השבת?" המורה התייחסה לקבל תשובות, אשר יתירו ארו את ההבדלה אולם עדי ענה לה: "אבא שלי פותח את הרדיו כדי לשמוע את תוצאות מישחקי הכדורגל".

בפני בעיה מסוג אחר עמד ח"כ אברהם (אבר) שר ("שריך מהליכוד. אחרי שבתו דפנה צפתה בטלוויזיה בתוכנית 9 בריבוע, שבה הור פיעו חברי-כנסת וסיפרו בין השאר על כך שבכנסת יש 30 כלבים, טענה דפנה כנגד אביה: "אתה שקרן, כשרציתי כלב אמרת שאין לך מאיפה להשיג. בטלוויזיה סיפרו שיש לך 30 כלבים".

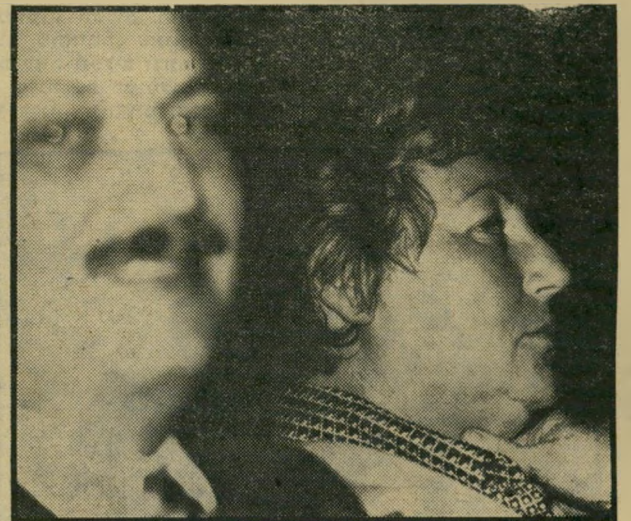
חיים בר-לב

מי שהיה שר המיסחר והתעשייה ומי שידוע כאיטי בדיבורו, התגלה כדבור מהיר ביותר בכל הנוגע לקריאות-ביניים בעת הדיון הארוך בכנסת. בר-לב התייחס לדיון כולו בחוש הומור, וקריאות הביניים שלו עוררו רעמי צחוק. הוא אף נאח מוציא לשון לעבר שולחן הממשלה.

נהל הדיון המארתוני שהועבר בשידור ישיר. אחד מחברי-הכנסת פנה אל שר האנרגיה יצחק מודעי ושאל אותו: "אתה לא חושב שזה ביזבז אנרגיה?" מודעי ענה שהוא נתן הוראה להמעיט מהתאורה.

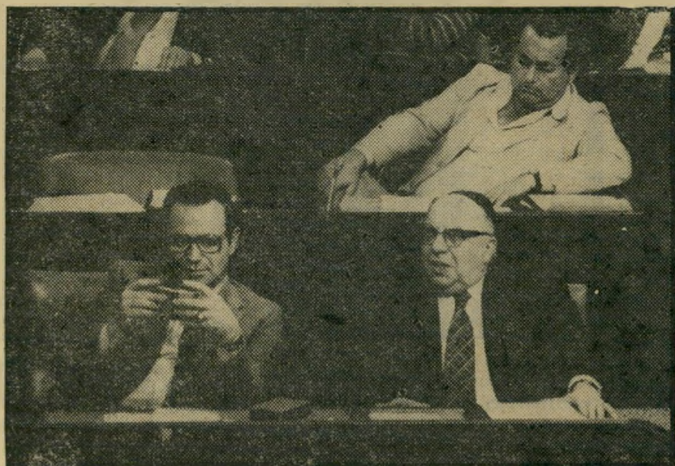
לסגנית יושבי-ראש הכנסת חייקה גרוסמן ממפ"ם יש בעיה. היא לא יודעת אם לבוא ולקבל את פניו של ראשי-הממשלה מנחם בגין, כאשר ישוב בסוף השבוע לארץ. סיפ"ר השבוע גרוסמן: "כשבגין חזר מאוסלו באתי לקבל את פניו, והוא נישק אותי. כולם ראו את זה בטלוויזיה ואחרי כך עשו לי צרות במרכז מפ"ם. מדוע התגשקתי עם בגין".

חבר-כנסת רבים הומיינו את נשותיהם לשמוע את הדיון. אחת מהמוזמנות היתה רעה סבידור, אשתו של ח"כ הליברלים מנחם סבי"ר. כאשר אחד מהסדרנים, ש-

יוסף רום

הפרופסור להנדסה אווירונאוטית, שנמנה עם מתנגדי הסכסוך-השלום, בא לישיבת מרכז תנועת חרות, ערב אישור ההסכם בכנסת, יחד עם אשתו יעל. שני בני הזוג הם חברים במרכז התנועה. מכיוון שבגלל הגבלת מיספר הנאומים לא ניתן לפרופסור להביע את עמדתו, נחלצה אשתו לעזרתו, נטלה את זכות-הדיבור בסדר-היום, והבהירה שהיא ובעלה מהווים חזית מישפחתית מלוכדת נגד השלום.

ובו עיין פת שעה ארוכה (תמונה שמאלית), אחרי-כך אף העתיק ממנו פסוקים ושיבץ אותם בנאומו. כל אותו עת נראה מאחוריהם ח"כ משה שמיר כשהוא מנמנם על מושבו, שמאחרי שולחן הממשלה.

זבולון המר

מי שמכחן כיום כממלא-מקום ראשי-הממשלה, ישב במשך כל הדיון ליד שרי-החץ לאות, אריק שרון, וזכה, יחד עימו, לקריאות-ביניים רבות, וזאת משום ששניהם אינם שלמים עם הסכם השלום, אך הצביעו בעדו.